

Ischærning: Den ærebe Indenrigsminister sagde tilbligere under Forhandlingerne, at han troede, der var Banker nok, og at man hellere maatte, om jeg forstod ham ret, modarbejde end befordre Oprettelsen af nye; derimod sagde han senere, at hvad Sparekasser angik, da var det ønskeligt at have jo flere desto bedre. Nu forekommer det mig, at der af Sparekasser, som tillige ere Raankasser, burde være saa faa som muligt; thi de ere et farligt Apparat. Hvad Banker angaaer, da skal man overlade det til Folk selv at stifte dem, om de ville, og slet ikke kontrollere deres Mængde. Den ærebe Minister sagde, at der var Forskjel mellem Anviisninger og Vexler, og hvorfor han maatte lægge Vægt paa Vexlerne, var, fordi de udstedes paa stemplet Papir og give Statskassen Indtægt. Men veed den ærebe Minister, hvorfor man hellere vil bruge Anviisninger end Vexler? Det er ganske simpelt, fordi Anvendelsen af Stempelmærker paa Vexler er meget byrdefuld; den Maade, hvorpaa Stempelmærkerne tilintetgjøres ved personlig Paategning, er i høi Grad besværlig; derfor vil man gjerne see at finde et Middel til at undgaae det, og dersom man kunde bringe det dertil, at Anviisninger traadte istedetfor Vexler, og hele Byrden derved ophørte, saa fik Regjeringen og Statskassen den Straf, de fortjente, fordi de ikke have kunnet finde paa en bekvemmere Maade at stemple paa. Hvad de forskjellige Endringsforslag angaaer, da er det min Hensigt at stemme for dem alle tilligemed Loven; thi for mig foreligge de som den ypperligste Kritik, som Regjeringen i Forening med Rigsdagen kunde skrive over den hele Stempellov; det er herken meer eller mindre end en saa udmærket Kritik, der viser, at Stempelloven hviler paa den simple Grundsaetning: „De smaa Thye hænger man, men de store lader man løbe,“ og en anden lige saa simpel: „Det er lettere at skyde et Dovesdyr end en Hare.“ Man griber til der, hvor Bevægelsen er langsom, man griber haardt til for at faae Noget, for at bøde paa, hvad man ikke kan faae, hvor Bevægelsen er hurtig.

Indenrigsministeren: Det er atter for at konstatere et brugt Udtryk, at jeg tager Ordet, for at gjøre opmærksom paa, at den ærebe sidste Taler har sagt, at Grunden, hvorfor man vil have givende Anviisninger, der altsaa skulle træde i Vexlernes Sted, er for at spare Stemplet. De skalde altsaa see ud som Vexler og træde istedetfor dem; men vil man dette, saa skal man vedtage en Lov, hvorved Vexler blive stempelfrie. Man har imidlertid vedtaget, at de skalde stemples, men saa maa man ikke komme med Noget, der seer ud — jeg havde nær sagt „lugter“ — som Vexler, men ikke er det, og har det Fortrin at være stempelfrie. Vi sidde her som Repræsentanter for Staten og Statskassen og kunne ikke ønske, at der skal fremkomme Noget, der ikke har andet Niemed end at undgaae det Lovbud, som er vedtaget her. Hvad den sidste ærebe Talers Motiv til hans Afstemning angaaer, da maa han forsvare det for sig selv og for sine Vælgere; vi sidde ikke her for Løier eller for at gjøre Nar af vore egne Beslutninger.

Ischærning: Jeg haaber ganske vist at kunne forsvare det, thi jeg haaber, at Stempelloven ikke skal leve længe.

Liebe: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at vi ganske vist have talt meget for meget om Vexler og Anviisninger som sammenstillede Dokumenter. Det er vel saa, at visse Anviisninger kunne sammenlignes med Vexler, men det er kun de reent private, der ikke staae i Forbindelse med Følterne i Bankerne. Det er dog vistnok umuligt, at man for Alvor skalde ville paa staae, at ogsaa Anviisninger paa Folio i Banken skulle være at betragte som Vexler. Det er klart, at en Anviisning træder istedetfor de Penge, der staae paa Folio; istedetfor at disse Penge selv gaae fra Haand til Haand, saa gaaer Anviisningen fra Haand til Haand. En Vexel derimod træder ikke istedetfor bestemte Penge, der staae enten her eller der, den repræsenterer en Kredit og blot noget Saadant uden at staae i Forbindelse med et